

Fes que la cadena continui

Passejant més enllà del passeig, vaig arribar fins un indret on les cases no tenien pati a la part de darrere. Allà, em va sorprendre veure un senyor de gairebé noranta anys, el qual cada dia, anava a plantar nèspers. És curiós veure com un home tan gran planta un arbre que amb sort trigarà de vuit a deu anys a donar fruits. No vaig poder resistir-me de preguntar-li:

- Home! Qué fas plantant nèspers? Vol dir que vosté viurà els anys suficients com per poder recollir els fruits i gaudir-ne?
- Ja, ja, ja. - Va riure l'home. - Crec que no, jove! – Em digué el vell. – Però saps una cosa? Porto tota la vida menjant nèspers que jo no he plantat. Ja estaven aquí. Els van plantar persones que van viure molt abans que jo i que van tenir la generositat de fer-ho perquè altres, com jo, els poguéssim gaudir en el futur. Ara, l'únic que faig és retornar la seva generositat i traspasar-la als que vindran. És una qüestió de gratitud. No vull estar en deute amb la humanitat: al contrari. Vull fer que la cadena continui. És un simple fet de justícia i de responsabilitat. Jo sóc i pertanyo a la humanitat, no pas al revés.
- *Nosaltres pertanyem a quelcom que ens supera.*
- *Creiem que són nosaltres els que tenim el món... i pot ser som nosaltres els que pertanyem i formem part del món.*
- *Tots deixem un llegat en les persones que ens envolten. Tots deixem una petjada en l'altre. Les persones ens traspasem i formem part del món particular de les altres persones, així com els altres formen part del nostre món.*
- *Només en un món sostenible hi ha cabuda pel futur: Un món d'éssers connectats conscientment.*

Adaptat
Santi López-Villa